

Nr 311.

Av herrar **Pettersson** i Dahl och **Jonsson** i Skedsbygd, om
viss ändring i förordningen angående stämpelavgiften.

Enligt kungl. förordning angående stämpelavgiften av den 19/11 1914 skall sådan avgift utgå för vissa statliga expeditioner, varemot andra äro fria. Man kan emellertid icke dölja för sig, att den för stämpelavgifter uppgjorda tariffen liksom i fråga om vad som skall vara fritt från stämpelavgift åtskilligt förefaller ganska godtyckligt och står i ganska dålig samklang med vad som kan synas rätt och skäligt.

Sälunda erlægges för utslag, »som utgives till part, vilken, utan särskild begäran, författningsenligt är skyldig lösa detsamma», en minimiavgift å 40 kronor.

Till sådana ärenden hänföras bl. a. utslag, avseende ersättning för visst tillerkänt skadestånd, avgivet av regeringsrätten. En jordbrukare exempelvis, som anför besvär över ett tillerkänt skadeståndsbelopp rörande någon kanske mindre reglerbar skada (potatiskräfta etc.), får betala detta utslag med 40 kronor.

På samma sätt förhåller det sig med besvär angående beslut rörande avdiknings- och odlingslån.

I praktiken kan detta leda till rent orimliga förhållanden. En lantbrukare, som tillerkännes ett skadestånd av t. ex. 50 kronor men kanske finner detta väl lågt, får, om han icke vill åtnöjas därmed utan anför besvär, lösa utslaget med 40 kronor. Det förefaller, som om, då möjlighet finnes att erhålla vissa skador reglerade och samtidigt rätt att anför besvär medgives, möjligheterna att tillgodogöra sig denna rätt icke böra göras illusoriska genom stadganden om en stämpelavgift för lösande av vederbörligt utslag, som kanske icke står i rimlig proportion till vad saken gäller.

Under åberopande av vad som anföres påyrkas

sådan ändring av kungl. förordning angående stämpelavgift av den 19 november 1914, § 3, att »utslag som utgives till part, vilken utan särskild begäran är skyldig lösa detsamma», befrias från stämpel.

Stockholm den 23 januari 1939.

Anders Pettersson
i Dahl.

Arvid Jonsson.